

Žaloba podaná dne 23. července 2004 Komisí Evropských společenství proti Nizozemskému království

(Věc C-312/04)

(2004/C 228/64)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 23. července 2004 žaloba podaná proti Nizozemskému království Komisí Evropských společenství zastoupenou Güntherem Wilmssem a Alexanderem Weimarem, jako zmocněnci.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Nizozemské království porušilo své povinnosti podle čl. 2 odst. 1, čl. 6 odst. 2, čl. 10 odst. 1 a článku 11 nařízení (EHS, Euratom) č. 1552/89⁽¹⁾ Rady ze dne 29. května 1989 k provedení rozhodnutí Rady č. 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, tím, že

a) v době do 1. ledna 1992 v řadě případů, ve kterých byly předpokládány nesrovnalosti ve vztahu k přepravě s karnetem TIR, nevyvíjelo neprodleně příslušné aktivity, které by umožnily včasné zjištění nároků Společenství na vlastní zdroje;

b) v období od 1. ledna 1992 do 1994 (včetně) v řadě případů, ve kterých byly předpokládány nesrovnalosti ve vztahu k přepravě s karnetem TIR, zjistilo nároky Společenství na vlastní zdroje opožděně a tyto vlastní zdroje poskytlo proto Komisi opožděně;

c) odmítá zaplatit s tím spojené úroky z prodlení.

2. uložil Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

V rámci kontroly bylo v Nizozemí v roce 1997 zjištěno opoždění při zjišťování vlastních zdrojů z cel. Toto opoždění se týkalo nevyrovnaných karnetů TIR, které byly přijaty v období 1991-1993 a za něž byly nizozemskými úřady zaslány opožděně výzvy k zaplacení.

I když před rokem 1992 neexistovalo žádné konkrétní ustanovení, které by udávalo, v rámci jaké lhůty má být úřad odesláni činný po běžné operaci, nedá se z toho vyvozovat, že by členské státy neměly dbát na zjištění porušení a případně místa, na kterém k takovému porušení došlo. Nizozemské úřady nejednaly s péčí, kterou vyžadují finanční zájmy Společenství. V případech zde zmíněných byla výzva k zaplacení zaslána po uplynutí doby, která se pohybovala mezi dvěma lety a čtyřmi a půl měsíci a dvěma lety a deseti měsíci od přijetí karnetu. Podle názoru Komise nemůže již být na takto dlouhé období pohlíženo tak, že je v souladu se zamýšlenou rychlostí.

Od 1. ledna 1992 předpokládala příslušná ustanovení práva Společenství ve spojení s článkem 11 Konvence TIR určité lhůty, v jejichž rámci mají členské státy přijmout potřebná opatření. Komise nesouhlasí s námitkou nizozemských úřadů,

že příslušné lhůty jsou stanoveny pouze ve správních předpisech, a nikoliv v zákonných úpravách a že není právně přípustné započít s vymáháním, dokud není uzavřeno řízení o dodatečném nároku.

Jak bylo zjištěno na základě kontrol Komise, začalo Nizozemí vymáhat placení v průměru déle než rok po uplynutí (nejzazší) celkové patnáctiměsíční lhůty a poskytlo tudíž Komisi vlastní prostředky opožděně; proto je Nizozemí povinno zaplatit úroky z prodlení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 155, 7.6.1989, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana ze dne 12. července 2004 ve věci R. M. Torres Aucejo proti Fondo de Garantía Salarial

(Věc C-314/04)

(2004/C 228/65)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana ze dne 12. července 2004 ve věci R. M. Torres Aucejo proti Fondo de Garantía Salarial, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 26. července 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o stejných otázkách jako ve věci C-520/03⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

Žaloba podaná dne 27. července 2004 Evropským parlamentem proti Radě Evropské unie

(Věc C-317/04)

(2004/C 228/66)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 27. července 2004 žaloba směřující proti Radě Evropské unie podaná Evropským parlamentem, zastoupeným R. Passosem a N. Lorenzem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.